

Susana Peix



Entrevista

Quan vas decidir començar en el món de la il·lustració infantil?

La veritat és que no em considero una il·lustradora professional, dibuixo des de sempre perquè m'agrada i em relaxa.

Vaig estudiar a la Llotja, l'escola d'Arts i Oficis de Barcelona quatre anys, i allà vaig aprendre molt. Tot i així mai no he pensat en dedicar-m'hi ja que faig massa coses i em suposa molt de temps perquè no sóc professional. De tant en tant faig els meus "pinitos" però més per afició que per una altra cosa.

I decidir-me que aquesta era la pregunta... Doncs quan vaig decidir-me a escriure el meu primer conte. En Dolcet, el caramel que volia anar a la comparsa. En principi l'havia d'il·lustrar una companya de La Llotja que finalment per feina no va poder així que vaig pensar que potser ho podia fer jo mateixa. I així va ser.

La resta de cosetes que he fet me les han demanat i em costa molt dir que no: il·lustrar un conte, un dibuix per a una exposició, uns pictogrames per a la biblioteca...

Quan fa que t'hi dediques?

De fet no m'hi dedico... És un complement a la meva passió que és escriure.

És molt complicat fer-se un lloc en l'àmbit de la il·lustració infantil actualment?

Crec que sí, que hi ha moltíssima gent que s'hi dedica, i amb molta formació. A més amb les noves tecnologies la il·lustració ha donat peu a que d'altres disciplines s'hi afegixin així que dissenyadors gràfics, escultors, fotògrafs... Han trobat també el seu lloc en el món de la il·lustració.

En fires com la de Bologna és molt fàcil veure cues llarguíssimes d'il·lustradors d'arreu del món que un cop arriben a l'editor poden mostrar la seva feina en un parell de minuts sense ni tan sols seure a la cadira. Em feien una mica de llàstima...

I arribar a publicar contes?

Això encara és més complicat!! Jajaja

Es publica molt, cada any milers de nous títols surten al mercat però hi ha també molta gent que escriu i escriure un conte, per a mi, que sí que m'hi sento escriptora és molt més fàcil que il·lustrar-lo que requereix com t'he comentat abans molta dedicació.

Bé, és fàcil si tens la clau que obre la porta al món de la imaginació, i jo la tinc guardadeta dins un cofre màgic!! Així entro i surto quan em ve de gust! ;-)

Però escriure no és sinònim de que et publiquin i fer-se un lloc està realment complicat.

De quin projecte et sents més orgullosa?

Doncs aquí em fas dubtar... Triar un és difícil. Cadascun te la seva particularitat. Puc triar tres? En Dolcet per ser el primer que vaig publicar com a autora i com a il·lustradora. Aquest és un conte que m'ha portat moltes alegries, sobretot quan veig la cara de felicitat dels nens i nenes quan escolten el conte o el veuen per carnaval. Els altres dos són com a autora: Xamae perquè va ser guardonat amb el ja desaparegut Premi Mercè Llimona i aquest premi va ser molt especial per a mi i finalment Saltironets. El conte més emotiu que he

escrit mai, dedicat a una persona meravellosa que s'estimava els llibres tant o més que jo.

Quins són els passos que segueixes per arribar a fer una il·lustració definitiva?

Una vegada tinc el text repartit en pàgines i imagino les escenes, dibuixo i passo a tinta negra. Escanejo els dibuixos i acolorixo amb ordinador. Hi ha vegades que faig l'escena sencera i d'altres faig dibuixos per separat i els munto amb el programa d'ordinador.

Alguna vegada faig alguns dibuixos directament a la tableta digital però el més habitual és l'altre procediment.

Amb quines tècniques prefereixes treballar?

Una vegada tinc el dibuix escanejat m'agrada experimentar amb el Photoshop, fer ombres, textures noves, amagar la línia negra del dibuix... Amb el Bibliol ho he fet així. Una vegada el dibuix passat a tinta el vaig separar per parts i el vaig acolorir, eliminant la línia negra, per tornar a muntar el mateix dibuix original.

Com definiries el teu estil?

Ups! Això no m'ho havien preguntat mai... Doncs no sé, m'agraden els dibuixos rodons, bastant atapeïts i amb molt de color, sobretot de colors vius i alegres. Em costa dibuixar deixant el fons blanc. També m'agraden molt les diferents perspectives amb primers plànols, picats... La veritat és que no sé si tinc un estil molt definit.

Quins són els propers projectes previstos –si es poden explicar, clar!-?

Com a il·lustradora tinc pendent un conte per a una amiga que no sé si trauré prou temps per poder fer-lo aviat. El proper any segur que no perquè tinc molts projectes en marxa com a escriptora.

En aquesta disciplina com et dic tinc varies coses, la majoria són projectes que encara no tenen data de publicació. L'únic del que sí que puc avançar alguna coseta és un nou projecte de contes de Festa Major que és una de les meves debilitats i que si tot va bé veurà la llum, amb "molt de foc i espurnes", per a la primavera de 2014 i que il·lustrarà una persona amb qui em fa molta, molta, molta il·lusió treballar per primera vegada. I ja no puc dir res més. Haureu de tenir paciència... :)

Bateria de preguntes ràpides

El teu il·lustrador/a preferit/da és?

Català sens dubte Sebastià Serra, de la resta del món Benjamin Lacombe.

Si poguessis il·lustrar un conte clàssic o popular quin triaries?

Alícia al país de les meravelles

Si poguessis convertir-te en un personatge de conte quin series?

Una bruixa de cabells vermells... no massa dolenta.

Parla'ns de la teva experiència com a usuària de biblioteca pública.

Fa tretze anys que treballo a la biblioteca pública i com a usuària crec que és un dels pocs llocs que permet evadir-se del dia a dia i trobar allò que necessites a cada moment: un entreteniment, una estona de relaxació, un espai de trobada i un món de saviesa i imaginació amagat dins dels llibres... i de la tecnologia!

I per acabar...

Il·lustrar la meva versió particular del Bibliol ha estat...

Molt divertit! És un personatge molt tendre i molt carregat! A banda de la closca sempre amunt i avall amb llibres...

Com acabaries la frase: il·lustrar un conte és...

donar vida a un món de paraules màgiques.

Currículum de la Susana



1969, Barcelona. Lloc de residència actual: Vilanova i la Geltrú

Em considero una dona bastant polifacètica, vaig començar dedicant-me al món de la joieria: disseny de joies, encastadora de pedres precioses, gemmòloga i tassadora de joies. L'any 2000, vaig passar de fer préstecs pignoratius a préstecs de documents. Semblava que el nou mil·lenni obria una nova etapa en la meua vida...

Entrar a treballar en una biblioteca em va fer descobrir un món fantàstic. Des de ben petita he estat una "devoradora" de llibres, però la biblioteca, en concret la sala infantil i juvenil va despertar una part de la meua ment i del meu cor que fins aleshores havia estat aletargada: el món dels contes.

Dins la biblioteca vaig trobar la clau que obre la porta al món de la imaginació i des de les hores, m'hi passejo de tant en tant en aquest univers infinit que m'apassiona, per descobrir nous mons que després necessito plasmar en una nova història. I il·lustrar? Dibuir m'ha agradat des de petita i com que sóc tan inquieta em capbusso alguna que altra vegada també en aquesta disciplina.

I tot això ho compagino amb mil activitats diverses! Condueixo un programa de ràdio de l'ij, explico contes, faig d'assessora per a una productora de cinema i televisió, de lectora editorial, ressenyo de llibres en diferents blogs especialitzats, participo en tertúlies literàries i m'apunto a tot allò que m'ofereixen relacionat amb el foment de la lectura i els contes...

Alguns treballs de la Susana

